

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. VII. S. Augustinus roboratur miraculis in fide, quæ Mediolani
contigerunt. vbi & B. Simpliciani sodalibus viuendi regulam tradit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

Demus, inquit, Deum aliquid posse, quod nos
fateamur inuestigare non posse. In talibus to-
ta ratio facti est potentia facientis. Illa est
laus fidei, non visa credere; præmium erit in-
telligere, ac creditarum possessione gaudere.

Eodem lib.
cap.7.

CAPVT VII.

S. Augustinus roboratur miraculis in fide,
quæ Mediolani contigerunt; ubi & B. Sim-
pliciani sadalibus viuendi regulam tradit.

CVM in hisce rebus fidei iam antè non
aleuiter instructus esset, maximopere
confirmatus est occasione sanctorum cor-
porum Geruasij & Protasij, quæ Dei mo-
nitu cùm essent reuelata, pluribus per id
tempus miraculis coruscabant. Complures
enim energumeni liberabantur, & fre-
quentes ægri sacrarum vestium attactu sa-
nabantur, ac inter ceteros, ciuis quidam
Mediolanensis totâ vrbe notissimus, cæci-
tate liberatus fuit. *Quanta*, inquit, *oraria* Ambros.
iactitantur! quanta indumenta super reli- epist. 85.
quias sacraissimas, ut tactu ipso medicabilia
reposcuntur! Gaudent omnes extremâ linea
contingere, & qui contigerit, saluus erit.
Tantæ gloriae, inquit, *Mariyrum ego etiam* Lib. 22. De
testis fui, memorabilia facta noui in viri in- ciuit. Dei
nocentis & fidei Catholicæ præsidium, ad- cap. 8.
uersus hæresis feminineam, sed regiam rabiem,

Lib. 9. Cō-
fess. cap. 7.

Varia per
sacras Di-
uorum reli-
quias mi-
racula.

in omnibus quidem sibi subditis prouincijs, at Mediolani maximè saceruentem.

Hac in vrbe dum Augustinus mora straheret, duo memoratu digna contigerunt, quæ in hunc modum ipse describit: *Pro-scholos pauper inuenit sacculum (nisi forte numerus me fallit) cum solidis ferè ducentis: proposuit pitaciū publicē. Qui solidos perdidit, veniat ad locum illum, & querat hominem illum. Ille qui plangens circumquaque certamen. vagabatur, inuento & lecto pitacio, venit ad hominem. Et ne forte quereret alienum, quesuit signa, interrogauit sacculi qualitatem, sigillum, solidorum etiam numerum: & cùm omnia ille fideliter respondisset, reddidit quod inuenierat. Ille repletus gaudio, & querens vicem rependere, tamquam decimas obtulit solidos viginti; qui noluit accipere: obtulit vel decem; noluit accipere: saltem rogauit ut vel quinque acciperet; noluit ille. Stomachabundus homo proiecit sacculum: Nihil perdidi, ait: si non vis aliquid à me accipere, nec ego ali quid perdidi. Quale certamen fratres mei! quale certamen! qualis pugna! qualis conflictus! Theatrum mundus, spectator Deus. Victus tandem ille, quod offerebatur accepit, continuò totum pauperibus erogauit, vnum solidum in domum suam non dimisit. Hx ipse. Secundum verò, quo docemur defun-*

ctos

Serm. 19.
de verbis
Apost.
Mirabile
duorū circa
inuentum
marsupium
certamen.

Etos nostra nouisse atque curare, ita refert:
Pro certo, cùm Mediolani effemus, andiuimus,
quod cùm debitum repeteretur à quodam, de-
functi patris cautione prolatâ, quod filio ne-
sciente à patre iam fuerat persolutum: con-
tristari homo grauißimè cœpit, atque mirari
quod ei pater moriens non dixerit quid debe-
ret, cùm fecisset etiam testamentum. Tunc ei
nimiris anxiò apparuit idem pater eius in som-
nis, & ubi esset repositum, quo illa cautio va-
cuata fuerat, indicauit. Quo inuenito, iuuenis
non solum falsi debiti calumniam propulsauit,
sed etiam paternum recepit chirogra-
phum, quod pater non receperat, quando est
persoluta pecunia. Hic itaque putatur anima
hominis curam geßisse pro filio, & ad eum ve-
nisse dormientem, ut docens quod ignorabat,
à magna molestiâ liberaret. Hæc Augusti-
nus: qui familiariter ibi aliquamdiu præter
sanctum Ambrosium, usus est B. Simpli-
ciani consuetudine, & sodalium eius, Deo
concentium vocibus & cordibus, & in mo-
nasterio conuiuentium, non secundùm
certam aliquam normam, sed secundùm
suammet ipsorum conscientiam. Hanc ob
causam venerabilis ille senex Augustinum
rogauit, ut scripto sibi suisque traderet ali-
quam viuendi normam, quæ veterum mo-
nachorum viuendi consuetudini foret ac-

Lib. De cu-
râ pro mor.
cap. II.

Lib. 9. C. 6-
fili. cap. 7.

Sigebertus
in Chron.

I 5 com-

commoda: quod quidem Augustinus ei libens præsttit: ac vicissim Simplicianus & collegæ quibuscum viuebat, continuo se Augustini Regulæ subiecerunt.

CAPUT VIII.

S. Augustinus proficiscens per deserta Etruriæ, apud Eremitas subsistit. Item pueruli apud mare apparitio.

ARBITRATUS autem Augustinus, in patriâ commodiùs Deo vacare se posse, matris precibus etiam accedentibus, Romam versus itineri se accingit; & vale dicto amicis, in primis Simpliciano & Ambrosio, ab eisq; benedictione obtentâ, proficiscitur cum Alipio & Euodio per deserta Etruriæ, quæ alij vocant Montem Pisatum. Quibus in locis cùm velut suauissimum odorem sanctitatis percepisset Eremitarum illorum qui inibi morabantur, ad eos cupidè deflexit, inuenitque complures in eis partibus, quas Centumcellas vocabat (erant autem centum Iudicum totidem cellæ, quas Adrianus Princeps ædificandas curauit ad audiendum se præsente causas) sanctimoniam vitæ insigne. Inter hæc ædificationia iam diruta viuebant ijdem viri religiosi, qui Augustinum doctrinam & sanctitate multò sibi antè notum (vt suprà ex Petrar-

B. Iordanus lib. 1.
Vitas fr.
cap. 14.
P. Ribadi-
neira in
Virâ.

Plin. lib. 2.
Epistolar.
P. Bergo-
mensis l. 11
Supplem.
Volater. &
alij.

châ